

29 Οκτωβρίου, 1991

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΑΝΤΩΝΑΚΗΣ ΦΑΝΤΟΜΑΣ, ΑΔΕΙΟΥΧΟΣ ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΛΙΜΕΝΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ης η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 773/87).

5 Αρχή Λιμένων Κύπρου — Ο Περί Αρχής Λιμένων Νόμος (Αρ. 38/73)
— Δεν παρέχεται εξουσία στην Αρχή για αναστολή της άδειας
αδειούχου Αχθοφόρου — Επομένως δεν μπορεί ούτε να εκχωρεί
τέτοια εξουσία σε άλλο όργανο — Επίδικη απόφαση αεϋρώνεται
ως ληρθείσα από μη αρμόδιο όργανο.

10 Ο αιτητής προσέβαλε με την παρούσα προσφυγή απόφαση της
καθ' ης η αίτηση Αρχής να αναστείλει την άδειά του να απασχολεί-
ται σαν αδειούχος Αχθοφόρος στο λιμάνι Λεμεσού για διάστημα
15 ημερών και να μην δικαιούται στο διάστημα αυτό να εισέρχεται
ή απασχολείται στο λιμάνι και να τυγχάνει οποιωνδήποτε εσόδων
ή ωφελημάτων σε σχέση με τις δραστηριότητες των αδειούχων
αχθοφόρων.

15 Η απόφαση αυτή λήφθηκε από την Επιτροπή του Διοικητικού
Συμβουλίου Αρχής μετά από δημόσια εξέβριση από τον αιτητή του
Γενικού Διευθυντή της Αρχής.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, αεϋρώνοντας την επίδικη απόφαση,
αποφάσισε ότι:

20 (1) Δεν υπάρχει νομοθετική ή κανονιστική διάταξη με βάση την
οποία η καθ' ης η αίτηση μπορούσε να προβεί στην επίδικη πράξη.
Η μόνη εξουσία της καθ' ης η αίτηση Αρχής που εκπηγάζει από τον
Περί Αρχής Λιμένων Κύπρου Νόμο (αρ. 38/73) είναι να ακυρώσει,
τροποποιήσει ή επιβάλει πρόσθετους όρους σε άδεια που εκδόθη-
κε. Εφόσον δε η Αρχή δεν είχε εξουσία να προβεί στην επίδικη
25 πράξη δεν μπορούσε να εκχωρήσει και τέτοια εξουσία στην Επι-
τροπή της Αρχής που εξέδωσε την πράξη (Λοιπά Προκοπίου v.
Αρχής Λιμένων Κύπρου, υπ. αρ. 540/88, απόφαση ημερ. 30/11/90).

Επίδικη απόφαση αεϋρώνεται με έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση.

Προκοπίου ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου (Προσφυγή αρ. 540/88, απόφαση ημερ. 30/11/90).

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αρχής Λιμένων Κύπρου με την οποία ανέστειλε την άδεια που είχε ο αιτητής να απασχολείται σαν αδειούχος Αχθοφόρος στο λιμάνι Λεμεσού για διάστημα 15 ημερών.

5

Χρ. Μελίδης, για τον αιτητή.

Ν. Παπαευσταθίου για Τ. Παπαδόπουλο, για την καθ' ης η αίτηση.

10

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα προσφυγή ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο:-

15

"Όπως κηρύξει την απόφαση ή πράξη της καθ' ης η Αίτηση Αρχής η οποία περιέχεται στην επιστολή του Διευθυντή Λιμανιού Λεμεσού, ημερ. 13.7.87 και με την οποία ανέστειλε την άδεια που έχει ο Αιτητής να απασχολείται σαν αδειούχος Αχθοφόρος στο λιμάνι της Λεμεσού για διάστημα 15 ημερών από τις 1.8.87 και όπως κατά την διάρκεια αυτής της αναστολής να μη δικαιούται να εισέρχεται ή απασχολείται στο λιμάνι και να μην τυγχάνει οποιωνδήποτε εσόδων, απολαβών ή ωφελημάτων σε σχέση με τις δραστηριότητες των αδειούχων αχθοφόρων."

20

25

Γεγονότα.

Ο αιτητής είναι αδειούχος αχθοφόρος στο λιμάνι Λε-

μεσού κι έτυχε της άδειας του με βάση τον Περί Λιμενεργατών Νόμο, Κεφ. 184, όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα με το Νόμο 55/68. Ο αιτητής σαν αδειούχος αχθοφόρος όπως και όλοι οι άλλοι αδειούχοι αχθοφόροι βρίσκονται
5 κάτω από τον έλεγχο των καθ' ων η αίτηση, που στην απόφαση θα αναφέρονται σαν "η Αρχή" στην άσκηση των καθηκόντων τους και ενεργούν κάτω από τις οδηγίες της σε εφαρμογή των σχετικών διατάξεων των Περί Λιμενεργατών, των Περί Αρχής Λιμένων Κύπρου Νόμων και των
10 όρων της άδειάς τους.

Οι αδειούχοι αχθοφόροι του λιμανιού της Λεμεσού είναι από μακριά σειρά χρόνων οργανωμένοι σε σύνδεσμο ο οποίος δεν αποτελεί νομικό πρόσωπο αλλά μια εγγεγραμμένη οντότητα. Οι εργασίες και τα καθήκοντά τους
15 στο λιμάνι διεξάγονται μέσω αυτού του Συνδέσμου για καλύτερο συντονισμό των εργασιών του λιμανιού, κάτω όμως από τις οδηγίες της Αρχής.

Στις 30/1/1987 κατά τη διάρκεια της Γενικής Συνέλευσης του Συνδέσμου Αχθοφόρων του λιμανιού της Λεμεσού ο αιτητής, που συμμετείχε σ' αυτή υπό την ιδιότητα του ως αδειούχος αχθοφόρος και ως αξιωματούχος του Συνδέσμου εξύβρισε δημόσια το Γενικό Διευθυντή της Αρχής.
20

Το πιο πάνω θέμα της συμπεριφοράς του αιτητή ήχθη-
25 κε στο Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής για χειρισμό σύμφωνα με τις εξουσίες και αρμοδιότητές της και με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ημερ. 4/3/1987, διόρισε επιτροπή από δύο μέλη του, όπως είχε σχετική εξουσία, για να χειρισθεί το θέμα και να αποφασίσει πάνω
30 σ' αυτό.

Με μεταγενέστερη απόφαση του ημερ. 14/4/1987, το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής αποφάσισε να εξουσιοδοτήσει την Επιτροπή να χειρισθεί το θέμα όπως επίσης και οποιοδήποτε άλλο θέμα που σχετιζετο ή αφορούσε τον
35 αιτητή και την άδεια του καθώς επίσης και οποιοδήποτε θέμα που σχετιζετο ή αφορούσε οποιοδήποτε άλλο

αδειούχο αχθοφόρο και την άδειά του.

Συναφώς αναφέρεται ότι σε ότι αφορά τον αιτητή είχαν υποβληθεί στην Αρχή και άλλες καταγγελίες εναντίον του σε σχέση με τη συμπεριφορά του κατά την άσκηση των καθηκόντων του και τη συμμόρφωση του με τους όρους της άδειας του για τις οποίες εξετάζονταν και ποινικές υποθέσεις από την Αστυνομία. 5

Η Επιτροπή του Διοικητικού Συμβουλίου επελήφθη των θεμάτων που αφορούσαν τον αιτητή και στη συνεδρία της, της 26/5/1987 αποφάσισε να αναστείλει την εξέταση των λοιπών καταγγελιών εναντίον του αιτητή για τις οποίες εκκρεμούσαν ποινικές υποθέσεις και συνέχισε την εξέταση του θέματος της εξύβρισης του Γενικού Διευθυντή της Αρχής. 10

Η Επιτροπή του Διοικητικού Συμβουλίου προέβη σε πλήρη διερεύνηση όλων των στοιχείων της ενώπιον της υπόθεσης και έδωσε στον αιτητή κάθε ευκαιρία να υποβάλει τις παραστάσεις του σ' αυτή και πράγματι ο αιτητής εξέθεσε τις παραστάσεις του στην Επιτροπή και επαρουσίασε και μαρτυρία. 15 20

Στη συνεδρία της της 3/7/1987 η Επιτροπή του Διοικητικού Συμβουλίου ομόφωνα κατέληξε στην ακόλουθη απόφαση:-

"Η Επιτροπή αφού εξέτασε την υπόθεση με βάση όλα τα στοιχεία του φακέλου της και τις ενώπιόν της προφορικές καταθέσεις κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο κ. Φαντομάς επέδειξε ασύγγνωστη διαγωγή με υβριστικές εκφράσεις που διατύπωσε σε βάρος του Γενικού Διευθυντή της Αρχής (και που δεν θεωρεί σκόπιμο να επαναλάβει) κατά τη διάρκεια της Γενικής Συνέλευσης των Αδειούχων Αχθοφόρων του λιμανιού της Λεμεσού. Ο κ. Φαντομάς παραδέχτηκε ότι ανεφώνησε την ύβριν σε βάρος του Γενικού Διευθυντή και εξέφρασε την λύπη του ενώπιόν της Επιτροπής άγκαι ο τρόπος που διατύπωσε την μεταμέλεια του δεν ήταν απόλυτα ικανοποιη- 25 30 35

τικός.

5 Η Επιτροπή θεωρεί ότι ο σεβασμός των αξιωματούχων της Αρχής από τους Αδειούχους Αχθοφόρους αποτελεί ουσιώδη υποχρέωση που πρέπει να τηρούν και
10 ποτε διαφορά θέσεων και απόψεων πάνω σε θέματα που αφορούν τους Αδειούχους Αχθοφόρους δεν δικαιολογεί την ασύγγνωστη και υβριστική συμπεριφορά σαν αυτή που επέδειξε ο κ. Φαντομάς, υπό συνθήκες που δημιουργείται κίνδυνος αναρχίας στο λιμάνι και διασάλευσης της ομαλής διεξαγωγής των λειτουργιών του λιμανιού.

15 Η Επιτροπή αφού έλαβε υπόψη της όλα τα στοιχεία της υπόθεσης και τις εξηγήσεις του κ. Φαντομά κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο κ. Φαντομάς έχει ενεργήσει κατά παράβαση ουσιωδών όρων της άδειας του.

20 Η Επιτροπή αντιμετώπισε το ενδεχόμενο να ακυρώσει την άδεια του κ. Φαντομά, τελικά, όμως, αποφάσισε να επιδείξει κάθε εύλογη επιείκεια στην πρώτη αυτή περίπτωση σοβαρής παράβασης των όρων της άδειας του και κατέληξε να επιβάλει αναστολή της άδειας του, μέτρο που κρίνεται απαραίτητο για διασφάλιση της συμμόρφωσης από τον ενδιαφερόμενο προς τους όρους της άδειας του και στην αποφυγή μελλοντικών παρόμοιων περιστατικών.

Η Επιτροπή αποφάσισε:

30 (α) Να ανασταλεί η άδεια που έχει ο κ. Α. Φαντομάς να απασχολείται ως αδειούχος αχθοφόρος στο λιμάνι της Λεμεσού για διάστημα 15 ημερών που θα αρχίζει από την 1/8/1987.

(β) Κατά την διάρκεια της αναστολής της άδειας του ο κ. Α. Φαντομάς δεν θα δικαιούται να εισέρχεται ή απασχολείται στο λιμάνι και δεν θα τυγχάνει οποιωνδήποτε εσόδων, απολαβών ή ωφελημάτων σε

σχέση με τις δραστηριότητες των αδειούχων αχθοφόρων".

Η πιο πάνω απόφαση της Επιτροπής κοινοποιήθηκε στον αιτητή με επιστολή του Διευθυντή του λιμανιού της Λεμεσού ημερ. 13/7/1987.

5

Νομικοί Ισχυρισμοί

Οι καθ' ων η αίτηση ισχυρίζονται ότι:-

(I) Οι προσβαλλόμενες διοικητικές πράξεις δεν αποτελούν εκτελεστές διοικητικές πράξεις εν τη εννοία του άρθρου 146(1) αλλ' αποτελούν εσωτερικά διοικητικά μέτρα, τα οποία δεν υπόκεινται σε δικαστικό έλεγχο γιατί η Επιτροπή ήταν αναρμόδια ν' αποφασίσει επί του θέματος.

10

(II) Παραβιάστηκε το δικαίωμα του αιτητή ν' ακουσθεί προτού του επιβληθεί η ποινή.

(III) Υπήρχε προκατάληψη εκ μέρους του Προέδρου της Επιτροπής εναντίον του αιτητή πριν και κατά την εκδίκαση της υπόθεσης.

15

(IV) Δε δόθηκε αιτιολογία.

Στην υπόθεση *Λουκά Προκοπίου ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου*, (Υπόθεση Αρ. 540/88, η απόφαση δόθηκε στις 30/11/1990), ο Δικαστής Σαββίδης σε σχέση με απόφαση της Αρχής με την οποία ανέστειλε την άδεια που είχε ο αιτητής ν' απασχολείται σαν αδειούχος Αχθοφόρος στο λιμάνι της Λεμεσού για διάστημα τριών ημερών και όπως κατά τη διάρκεια αυτής της αναστολής να μη δικαιούται να εισέρχεται για εργασία στο λιμάνι και να μην τυγχάνει οπωσδήποτε δικαιωμάτων σε σχέση με τις δραστηριότητες των αδειούχων αχθοφόρων, αποφάσισε ότι δεν υπάρχει νομοθετική ή κανονιστική διάταξη με βάση την οποία η καθ' ης η αίτηση μπορούσε να προβεί στην επίδικη πράξη και επομένως δεν είχε εξουσία να προβεί στην επίδικη απόφαση. Περαιτέρω, αποφάσισε ότι εφόσον η Αρχή δεν

25

30

είχε εξουσία να προβεί στην επίδικη πράξη δε θα μπορούσε να εκχωρήσει τέτοια εξουσία.

Παραθέτω το σχετικό απόσπασμα της απόφασης του Δικαστή Σαββίδη.

5 "Πουθενά όμως δε φαίνεται να έγινε ειδική πρόνοια σε οποιουσδήποτε κανονισμούς βάσει του Περί Αρχής Λιμένων Νόμου (αρ. 38/73) για τη ρύθμιση θεμάτων που αφορούν τους αδειούχους αχθοφόρους.

10 Σύμφωνα με τα πιο πάνω βρίσκω ότι δεν υπάρχει νομοθετική ή Κανονιστική διάταξη με βάση την οποία η καθ' ης η αίτηση μπορούσε να προβεί στην επίδικη πράξη.

15 Η μόνη εξουσία της καθ' ης η αίτηση που εκπληγάζει από τον ίδιο το Νόμο είναι να ακυρώσει, τροποποιήσει ή επιβάλει πρόσθετους όρους σε άδεια που εκδόθηκε (Κανονισμός 125 της Κ.Δ.Π. 8/86). Εν πάση περιπτώσει δεν μπορούσε η καθ' ης η αίτηση να επιβάλει ποινή ή τιμωρία που δε θα μπορούσε να προβλεφθεί από τους Κανονισμούς.

20 Επομένως βρίσκω ότι η επίδικη πράξη πρέπει ν' ακυρωθεί και θεωρώ περιττό να ασχοληθώ με τους άλλους νομικούς λόγους που εγείρονται.

25 Πριν όμως τελειώσω θα ήθελα να ασχοληθώ σύντομα με τον ισχυρισμό που προβλήθηκε εκ μέρους του αιτητή ότι τόσο ο Διευθυντής του Λιμανιού Λεμεσού όσο και ο Γενικός Διευθυντής της Αρχής δεν ήταν αρμόδιοι να λάβουν την επίδικη απόφαση και τον ισχυρισμό του δικηγόρου της καθ' ης η αίτηση ότι έγινε σ' αυτούς εκχώρηση των εξουσιών που έχει η Αρχή αναφορικά με
30 το θέμα.

Στην παρούσα περίπτωση, εφόσο βρήκα ότι η Αρχή δεν είχε εξουσία να προβεί στην επίδικη πράξη, δε θα μπορούσε να εκχωρήσει τέτοια εξουσία στα αναφερόμε-

να πρόσωπα."

Στην κρινόμενη προσφυγή, η επίδικη απόφαση λήφθηκε από Επιτροπή της Αρχής στην οποία εκχωρήθηκαν οι σχετικές εξουσίες σύμφωνα με το άρθρο 8 του Νόμου 38/73.

5

Αφού μελέτησα με προσοχή την υπόθεση *Προκαπίου* συμφωνώ με την αιτιολογία της και την υιοθετώ πλήρως. Κρίνω επομένως ότι δεν υπάρχει νομοθετική ή κανονιστική πράξη με βάση την οποία η Αρχή μπορούσε να προβεί στην επίδικη πράξη.

10

Κατά συνέπεια η επίδικη πράξη ακυρώνεται ως ληφθείσα από μη αρμόδιο όργανο.

Οι καθ' ων η αίτηση να πληρώσουν τα έξοδα. Τα έξοδα να υπολογισθούν από τον Πρωτοκολλητή.

Επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα υπέρ του αιτητή.